

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Dato: 08-10-2020
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPCHS
Sagsnr.: 2008682
Dok. nr.: 1389878

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har den 12. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 545 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 545:

” Vil ministeren redegøre for, om man kan få bevilliget en GPS-tracker til demente som et hjælpemiddel, og hvis man ikke kan, redegøre herfor? Er det samtidig ministerens holdning, at det er et vigtigt hjælpemiddel til demente, at man kan få en sådan tracker? ”

Svar:

Til brug for besvarelsen er der indhentet bidrag fra Social- og Indenrigsministeriet, da reglerne om hjælpemidler samt brug af velfærdsteknologi, herunder GPS-tracker, i forbindelse med pleje og omsorg over for mennesker med demens hører under deres ressort. Jeg henholder mig til nedenstående bidrag fra Social- og Indenrigsministeriet:

”Ifølge servicelovens § 112 skal kommunalbestyrelsen yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv. Serviceloven indeholder yderligere nogle særlige bestemmelser for personer med demens. Demens er en betydelig og varig funktionsnedsættelse, og derfor er mennesker med demens omfattet af servicelovens magtanvendelsesregler.

Servicelovens § 136 e, stk. 1, om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten indeholder hjemmel til, at personalet som led i omsorgen kan anvende velfærdsteknologiske løsninger, herunder lokaliserings- og sporingsystemer over for mennesker med demens, såfremt den enkelte ikke modsætter sig brugen heraf. Servicelovens § 136 e er en særregel i forhold til servicelovens §§ 112 og 113, da sidstnævnte bestemmelser, som nævnt ovenfor, omhandler støtte til alle typer af hjælpemidler og forbrugsgoder til kompensation for funktionsnedsættelse, mens § 136 e specifikt omhandler alarm- og pejlesystemer til brug for en mere afgrænset målgruppe. Såfremt kommunen eller borgerens pårørende ønsker, at der skal anvendes en sporings-GPS for en borger med demens, skal dette således ske efter servicelovens § 136 e, hvis borgeren ikke modsætter sig anvendelsen, og efter § 128 b, hvis borgeren modsætter sig anvendelsen. Sporings-GPS'er skal dermed ikke bevilges efter servicelovens §§ 112 eller 113.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Charlotte Søderlund